

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/89/EL,

16. november 2011,

millega muudetakse direktiive 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ seoses finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendava järelevalvega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiviga 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediitiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet) ⁽³⁾ on antud pädevatele asutustele finantssektoris täiendavad volitused ja vahendid mitmest reguleeritud üksusest, mis tegutsevad finantsturu eri sektorites, koosnevate kontsernide järelevalveks. Niisuguseid kontserne (finantskonglomeraate) ohustavad riskid (kontserniriskid), mis hõlmavad levikuriske (riskide levimine kontserni ühest osast teise), riskide kontsentreerumist (sama tüüpi risk materialiseerub kontserni eri osades samal ajal), mitme eri juriidilise isiku juhtimise keerukust, võimalikku huvide konflikti ning küsimust, kuidas jaotada seaduses ette nähtud kapital selliste reguleeritud üksuste vahel, mis on finantskonglomeraadi osad, et vältida kapitali mitmekordset

kasutamist. Finantskonglomeraatide suhtes tuleks seega kohaldada täiendavat järelevalvet lisaks üksiku üksuse, konsolideeritud või kontserni järelevalvele, ilma et see oleks dubleeriv või mõjutaks kontserni ning seda olenevata kontserni õiguslikust struktuurist.

(2) On asjakohane tagada ühelt poolt direktiivi 2002/87/EÜ ja teiselt poolt nõukogu direktiivide 73/239/EMÜ, ⁽⁴⁾ 92/49/EMÜ ⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivide 98/78/EÜ, ⁽⁶⁾ 2002/83/EÜ, ⁽⁷⁾ 2004/39/EÜ, ⁽⁸⁾ 2005/68/EÜ, ⁽⁹⁾ 2006/48/EÜ, ⁽¹⁰⁾ 2006/49/EÜ, ⁽¹¹⁾ 2009/65/EÜ, ⁽¹²⁾ 2009/138/EÜ ⁽¹³⁾ ja 2011/61/EL ⁽¹⁴⁾ eesmärkide vaheline kooskõla, et võimaldada kindlustus- ja pangakontsernide asjakohast täiendavat järelevalvet, kaasa arvatud juhul, kui nad kuuluvad segafinantsvalduse struktuuri.

⁽⁴⁾ Nõukogu 24. juuli 1973. aasta esimene direktiiv 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3).

⁽⁵⁾ Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/78/EÜ kindlustusandjate gruppi kuuluvate kindlustusseltside ja edasikindlustusseltside täiendava järelevalve kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiiv 2005/68/EÜ edasikindlustuse kohta (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediitiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/49/EÜ investeerimisühingute ja krediitiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 201).

⁽¹²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁽¹³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

⁽¹⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

⁽¹⁾ ELT C 62, 26.2.2011, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 5. juuli 2011. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. novembri 2011. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

- (3) On vaja, et finantskonglomeraadid määrataks kogu liidus kindlaks vastavalt neid ohustavate kontserniriskide ulatusele, tuginedes ühistele suunistele, mille annavad välja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ⁽³⁾ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 56 Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee“) kaudu. Samuti on oluline, et täiendava järelevalve kohaldamisalast väljaarvamisele esitatavaid nõudeid kohaldatakse riskipõhiselt vastavalt kõnealustele suunistele. See on eriti oluline suuremate rahvusvaheliselt tegutsevate finantskonglomeraatide puhul.
- (4) Kontserniriskide ulatuslik ning piisav jälgimine suurtes ja keerukates rahvusvaheliselt tegutsevates finantskonglomeraatides ning niisuguste kontsernide kontserniülese kapitalipoliitika järelevalve on võimalik ainult siis, kui pädevad asutused koguvad järelevalve raames teavet ning kavandavad järelevalvemeetmeid ulatuses, mis ületab nende riigisiseseid volitusi. Seepärast on vaja, et pädevad asutused koordineeriks rahvusvaheliselt tegutsevate finantskonglomeraatide täiendavat järelevalvet nende pädevate asutuste vahel, keda peetakse finantskonglomeraadi täiendava järelevalve puhul kõige olulisemaks. Finantskonglomeraatide asjaomaste pädevate asutuste kolleegium peaks toimima vastavalt direktiivi 2002/87/EÜ täiendavale laadile ning sellisena ei tohiks see dubleerida ega asendada, vaid peaks pigem lisama väärtust nende finantskonglomeraatide panganduse ja kindlustuse allkontsernide olemasolevate kolleegiumide tegevusele. Finantskonglomeraadi kolleegium tuleks luua üksnes siis, kui ei ole loodud panganduse ega kindlustuse valdkondlikku kolleegiumi.
- (5) Asjakohase regulatiivse järelevalve tagamiseks on vajalik, et Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused“) ja ühiskomitee teostaksid vajaduse korral järelevalvet piiriüleselt tegutsevate pankade, kindlustusandjate ja finantskonglomeraatide õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri üle, hõlmates kõik reguleeritud üksused, reguleerimata tütarettevõtjad ja olulised filiaalid, ning et sellekohane teave oleks kättesaadav.
- (6) Et tagada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste tulemuslik täiendav järelevalve – eriti juhul, kui selle mõne tütarettevõtja peakontor asub kolmandas riigis –, peaksid ettevõtjad, mille suhtes käesolevat direktiivi kohaldatakse, hõlmama kõiki ettevõtjaid, eeskätt krediidiastutusi, mille registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ja millel oleks vaja tegevusluba, kui selle registrijärgne asukoht oleks liidus.
- (7) Suurte, keerukate ja rahvusvaheliselt tegutsevate finantskonglomeraatide täiendav järelevalve vajab liidu tasemel koordineerimist, et aidata finantsteenuste siseturul luua stabiilsust. Seetõttu on pädevatel asutustel tarvis kokku leppida, millist järelevalve käsitlust tuleks selliste finantskonglomeraatide puhul kohaldada. Kujundamaks ühist käsitlust, peaksid Euroopa järelevalveasutused vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 56 andma ühiskomitee kaudu välja järelevalve puhul rakendatava ühise lähenemisviisi ühised suunised, et tagada sellega pangandust, kindlustust, väärtpapereid ja finantskonglomeraate käsitlevates direktiivides järelevalvehandite ja -volituste ulatuslik ja ettenägelik raamistik. Suunised, mis direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt välja antakse, peaksid kajastama sellekohase järelevalve täiendavat laadi ning täiendama valdkondlikku järelevalvet, mis on ette nähtud direktiividega 73/239/EMÜ, 92/49/EMÜ, 98/78/EÜ, 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL.
- (8) On tõeliselt vajalik jälgida ja kontrollida võimalikke kontserniriske, mis finantskonglomeraatidel tekivad teistes äriühingutes osalemise tulemusel. Selliste juhtumite jaoks, kus direktiiviga 2002/87/EÜ ette nähtud konkreetset järelevalvevolitused on ebapiisavad, tuleks järelevalveasutustel välja töötada alternatiivsed meetodid, et käsitleda asjaomaseid riske ja võtta neid vajalikul määral arvesse, eelistatavalt võiksid seda tööd teha Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu. Kui osalus on ainus finantskonglomeraadi kindlaksmääramise element, tuleks järelevalveasutustel lubada hinnata, kas kontsern puutub kokku kontserniriskidega, ning loobuda täiendava järelevalve nõudest, kui see on asjakohane.
- (9) Teatavate kontsernistruktuuride suhtes puudusid järelevalveasutustel praeguse kriisi ajal volitused, sest asjaomaste direktiividega sätestatud kord oli sundinud neid valima valdkondliku või täiendava järelevalve vahel. Kuigi direktiiv 2002/87/EÜ tuleks uuesti täielikult läbi vaadata seoses finantskonglomeraate käsitleva tööga G20s, tuleks vajalikud järelevalvevolitused sätestada niipea kui võimalik.
- (10) Asjakohane on tagada direktiivi 2002/87/EÜ ja direktiivi 98/78/EÜ eesmärkide vaheline sidusus. Seetõttu tuleks direktiivi 98/78/EÜ muuta, et määratleda ja lisada segafinantsvaldusettevõtja mõiste. Selleks et tagada õigeaegne ja ühtne järelevalve, tuleks muuta direktiivi 98/78/EÜ,

⁽¹⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

⁽²⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

⁽³⁾ ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

olenemata sellest, et peatselt hakatakse kohaldama direktiivi 2009/138/EÜ, mida tuleks samal eesmärgil muuta.

- (11) Kui finantskonglomeraadi panganduse ja kindlustuse alarühmades peaks stressiteste korraldama regulaarselt, on finantskonglomeraadi kui terviku puhul stressitestide vajalikkus, parameetrid ja ajastus direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt nimetatava koordinaatori otsustada. Euroopa järelevalveasutuste poolt mõnes sektoris tehtavate kogu liitu hõlmavate stressitestide puhul peaks ühiskomitee ülesandeks olema tagada, et niisugused testid toimuksid kõikides sektorites sidusalt. Seepärast peaksid Euroopa järelevalveasutused töötama ühiskomitee kaudu välja täiendavad parameetrid kogu liitu hõlmavate stressitestide jaoks, hõlmates spetsiifilisi kontserniriske, mis finantskonglomeraate tavaliselt ohustavad, ning avaldama nende testide tulemused, kui see on valdkonna õigusaktidega lubatud. Arvesse tuleks võtta varasemate kogu liitu hõlmavate stressitestide kogemusi. Näiteks tuleks stressitestides arvesse võtta finantskonglomeraatide likviidsuse ja maksevõime riski.
- (12) Komisjon peaks edaspidi töötama välja finantskonglomeraatide järelevalve sidusa ja põhjaliku süsteemi. Direktiivi 2002/87/EÜ eelolev täielik läbivaatamine peaks hõlmama reguleerimata üksusi, eelkõige eriotstarbelisi varakogumeid, ning töötama välja riskipõhise erandite kohaldamise korra, mida järelevalveasutused võivad finantskonglomeraadi kindlaksmääramisel kasutada, piirates samas niisuguste erandite kasutamist. Võttes arvesse valdkondade direktiive, tuleks läbivaatamisel arvestada ka süsteemselt olulisi finantskonglomeraate, mille suurus, omavaheline seotus või keerukus muudavad nad eriti kaitsetuks. Sellised konglomeraadid tuleks kindlaks määrata analoogselt finantsstabiilsuse nõukogu ja Baseli pangajärelevalve komitee väljatöötatavate standarditega. Komisjon peaks kaaluma regulatiivmeetmete võtmist selles valdkonnas.
- (13) Asjakohane on tagada ühtsus direktiivi 2002/87/EÜ ja direktiivi 2006/48/EÜ eesmärkide vahel. Seetõttu tuleks direktiivi 2006/48/EÜ muuta, et lisada segafinantsvaldusettevõtja mõiste ja see määratleda.
- (14) Järelevalvevolituste taastamine segafinantsvaldusettevõtjate tasandil eeldab, et kõnealusel tasandil kohaldatakse korraga direktiivide 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ

või 2009/138/EÜ teatavaid sätteid. Need sätted võivad olla üksteisega samaväärsed, eelkõige seoses järelevalvemenetluse kvalitatiivsete elementidega. Näiteks on direktiivides 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ esitatud identsed valdusettevõtjate sobiva ja nõuetekohase haldamise eeskirjad. Selleks et vältida kõnealuste sätete kattumist ja tagada tõhus kõrgeima tasandi järelevalve, peaks järelevalveasutustel olema võimalik kohaldada teatavaid sätteid ainult üks kord, järgides samal ajal kõigi muude kohaldatavate direktiivide samaväärseid sätteid. Kui sätete sõnastus ei ole identne, tuleks neid käsitada samaväärsena, kui need on sisult sarnased, eelkõige riskipõhise järelevalve seisukohast. Samaväärsuse hindamisel peaksid järelevalveasutused kolleegiumide raames kontrollima, kas iga kohaldatava direktiivi puhul on reguleerimisala kaetud ja eesmärgid saavutatud ilma järelevalvestandardites mööndusi tegemata. Samaväärsust peaks saama hinnata järelevalveraamistike ja -tavade muutmise käigus. Seetõttu peaks samaväärsuse hindamine olema avatud ja arenev protsess. See protsess peaks võimaldama juhtumipõhiseid lahendusi, nii et arvesse võetaks teatava kontserni kõiki asjakohaseid erijooni. Selleks et tagada ühe teatava kontserni järelevalveraamistiku järjepidevus ja luua võrdsed võimalused kõigile liidu finantskonglomeraatidele, on vajalik teha asjakohast järelevalvealast koostööd. Sel eesmärgil peaksid Euroopa järelevalveasutused töötama ühiskomitee raames välja suunised, mille eesmärk on lähendada samaväärsuse hindamisi, ning tegea tööd siduvate tehniliste standardite kehtestamiseks.

- (15) Selleks et parandada finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendavat järelevalvet, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte direktiivi 2002/87/EÜ tehniliseks kohandamiseks kõnealuse direktiivi mõistete, terminoloogia ühtlustamise ja arvutusmeetodite osas. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (16) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt finantskonglomeraati kuuluvate finantsüksuste täiendava järelevalve parandamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning direktiivi ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (17) Seepärast tuleks direktiive 98/78/EÜ, 2002/87/EÜ, 2006/48/EÜ ja 2009/138/EÜ muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 98/78/EÜ muudatused

Direktiivi 98/78/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

- a) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) „segakindlustusvaldusettevõtja” – ematettevõtja, kes ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustus- või edasikindlustusandja;”;

- b) lisatakse järgmine punkt:„m) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;”.

- 2) Artikli 2 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kõigi kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes, kelle ematettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja, kohaldatakse täiendavat järelevalvet nii, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 2 ning artiklites 6, 8 ja 10.”

- 3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 2a

Segafinantsvaldusettevõtjate suhtes kohaldamise tase

1. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/87/EÜ alusel samaväärseid sätteid, eelkõige riskipõhise järelevalve tähenduses, võib täiendava järelevalve eest vastutav pädev asutus pärast teiste asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ asjakohast sätet.

2. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2006/48/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib

täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus kokkuleppel pangandus- ja kindlustusteenuste sektori konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega otsustada, et kohaldatakse üksnes selle direktiivi samaväärset sätet, mis käsitleb direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt määratud olulisimat sektorit.

3. Täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus teavitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) lõigete 1 ja 2 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 (***) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee”) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja reguleerivate tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud reguleerivad tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(***) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

- 4) Artikli 3 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Täiendav järelevalve artikli 2 tähenduses ei tähenda mingil juhul, et pädev asutus peab teostama järelevalvet kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja üle eraldi.”

- 5) Artikli 4 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate kindlustus- või edasikindlustusandjate ematettevõtja on üks ja seesama kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja, võivad liikmesriikide pädevad asutused kokku leppida, kes neist vastutab täiendava järelevalve eest.”

6) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 10***Kindlustusvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad, kolmandate riikide kindlustusandjad ja kolmandate riikide edasikindlustusandjad**

1. Artikli 2 lõikega 2 seoses nõuavad liikmesriigid täiendada järelevalve meetodi kohaldamist vastavalt II lisale. Arvutus hõlmab kõiki kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja sidusettevõtjaid.

2. Kui lõikes 1 osutatud arvutuse põhjal ilmneb, et kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja maksejõulisus on ohus või võib ohtu sattuda, võtab pädev asutus kõnealuse kindlustusandja või edasikindlustusandja suhtes vajalikke meetmeid.”

7) I ja II lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

*Artikkel 2***Direktiivi 2002/87/EÜ muudatused**

Direktiivi 2002/87/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklid 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 1***Sisu**

Käesoleva direktiiviga nähakse ette eeskirjad selliste reguleeritud üksuste täiendavaks järelevalveks, mis on saanud tegevusloa vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6, direktiivi 2002/83/EÜ (*) artiklile 4, direktiivi 2004/39/EÜ (**) artiklile 5, direktiivi 2005/68/EÜ (***) artiklile 3, direktiivi 2006/48/EÜ (****) artiklile 6, direktiivi 2009/65/EÜ (*****) artiklile 5, direktiivi 2009/138/EÜ (*****) artiklile 14 või direktiivi 2011/61/EL (*****) artiklitele 6–11 ning mis kuuluvad finantskonglomeraati.

Käesoleva direktiiviga muudetakse ka vastavate valdkondade eeskirju, mida kohaldatakse nende direktiividega reguleeritud üksustele.

*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „krediidiasutus” – krediidiasutus direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõike 1 tähenduses;
- 2) „kindlustusandja” – kindlustusandja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktide 1, 2 või 3 tähenduses;

3) „investeeringühing” – investeeringühing direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeeringühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) (*****) artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud ettevõtjad või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja direktiivi 2004/39/EÜ kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

4) „reguleeritud üksus” – krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeeringühing, varahaldusettevõtja või alternatiivse investeeringufondi valitseja;

5) „varahaldusettevõtja” – fondivalitseja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja nimetatud direktiivi kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

5a) „alternatiivse investeeringufondi valitseja” – alternatiivse investeeringufondi valitseja direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktide b, l ja ab tähenduses või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja nimetatud direktiivi kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

6) „edasikindlustusandja” – edasikindlustusandja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 4, 5 või 6 tähenduses või eriotstarbeline varakogum direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 26 tähenduses;

7) „valdkondade eeskirjad” – liidu õigusaktid, milles käsitletakse reguleeritud üksuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, eelkõige direktiivid 2004/39/EÜ, 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2009/138/EÜ;

8) „finantssektor” – ühest või mitmest järgmisest üksusest koosnev sektor:

- a) krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkti 1, 5 või 21 tähenduses (edaspidi ühiselt „pangandussektor”);
- b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 1, 2, 4 või 5 või artikli 212 lõike 1 punkti f tähenduses (edaspidi ühiselt „kindlustussektor”);

- c) investeerimisühing direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses (edaspidi ühiselt „investeeringuühingute sektor”);
- 9) „emaettevõtja” – emaettevõtja nõukogu 13. juuni 1983. aasta seitsmenda direktiivi 83/349/EMÜ (konsolideeritud aastaaruannete kohta) (*****) artikli 1 tähenduses või iga ettevõtja, kellel on pädevate asutuste arvates valitsev mõju mõne teise ettevõtja üle;
- 10) „tütarettevõtja” – tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses või iga ettevõtja, kelle üle emaettevõtjal on pädevate asutuste arvates valitsev mõju, või niisuguste tütarettevõtjate kõik tütarettevõtjad;
- 11) „osalus” – osalus nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) (*****) artikli 17 esimese lause tähenduses või äriühingus vähemalt 20 % hääleõiguse või kapitali otsene või kaudne omamine;
- 12) „kontsern” – ettevõtjate rühm, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjatel on osalus, või ettevõtjad, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 mõistes, ning kõik nende allkontsernid;
- 12a) „kontroll” – direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 määratletud suhe emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel või samalaadne suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;
- 13) „märkimisväärne seos” – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud kontrolli või osaluse tõttu, või olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on sama isikuga kontrollisuhete tõttu alaliselt seotud;
- 14) „finantskonglomeraat” – kontsern või allkontsern, mille eesotsas on reguleeritud üksus või milles vähemalt üks kontserni või allkontserni tütarettevõtjatest on reguleeritud üksus, ning mis vastab järgmistele tingimustele:
- a) kui kontserni või allkontserni eesotsas on reguleeritud üksus,
- i) on see üksus finantssektori üksuse emaettevõtja, finantssektori üksuses osalust omav üksus või üksus, mis on finantssektori üksusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses,
- ii) tegutseb vähemalt üks kontserni või allkontserni kuuluv üksus kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenussektoris, ja
- iii) on kontserni või allkontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste ning pangandus- ja investeerimisteenussektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud või koondatud toimingud märkimisväärsed käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses, või
- b) kui kontserni või allkontserni eesotsas ei ole reguleeritud üksus,
- i) toimub kontserni või allkontserni tegevus peamiselt finantssektoris käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses,
- ii) tegutseb vähemalt üks kontserni või allkontserni kuuluv üksus kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenussektoris ja
- iii) kontserni või allkontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste ning pangandus- ja investeerimisteenussektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud või koondatud toimingud on märkimisväärsed käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses;
- 15) „segafinantsvaldusettevõtja” – emaettevõtja, välja arvatud reguleeritud üksus, mis moodustab koos oma tütarettevõtjatega, millest vähemalt üks on liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksus, ja muude üksustega finantskonglomeraadi;
- 16) „pädevad asutused” – liikmesriikide siseriiklikud asutused, kellele on õigus- või haldusnormidega antud volitused teostada järelevalvet krediitiasutuste, kindlustusandjate, edasikindlustusandjate, investeerimisühingute, varahaldusettevõtjate või alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate üle kas individuaalselt või kontserni tasandil;

- 17) „asjaomased pädevad asutused” –
- liikmesriikide pädevad asutused, mis vastutavad sektoris kontserni tasandil järelevalve eest, mida teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste ning eelkõige sektori lõpliku emattevõtja üle;
 - artikli 10 kohaselt määratud koordinaator, kui see erineb punktis a osutatud asutustest;
 - vajaduse korral muud pädevad asutused punktides a ja b osutatud asutuste arvamusel;
- 18) „kontsernisesed tehingud” – kõik tehingud, mille puhul finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud üksused sõltuvad oma kohustuste täitmisel otseselt või kaudselt teistest samasse kontserni kuuluvatest ettevõtjatest või mõnest muust füüsilisest või juriidilisest isikust, kellel on kõnealusesse kontserni kuuluvate ettevõtjatega märkimisväärne seos, olenemata sellest, kas need kohustused on lepingulised või lepinguvälised ja kas nende eest on lubatud tasu või mitte;
- 19) „riskikontsentratsioon” – kõik riskipositsioonid, millega kaasnev võimalik kahju on piisavalt suur, et ohustada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste maksevõimelisust või üldist finantsseisundit, ükskõik, kas neid on põhjustanud vastaspoole risk/krediidirisk, investeerimisrisk, kindlustusrisk, tururisk, muud riskid või nende riskide kombinatsioon või vastastikune mõju.

Kuni reguleerivate tehniliste standardite jõustumiseni, mis on vastu võetud vastavalt artikli 21a lõike 1 punktile b, võetakse punkti 17 alapunktis c osutatud arvamuses eelkõige arvesse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste turuosa teistes liikmesriikides, eriti kui see on suurem kui 5 %, ja teistes liikmesriikides tegutsevate reguleeritud üksuste olulisust finantskonglomeraadis.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiiv 2005/68/EÜ edasikindlustuse kohta (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).

(****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediidiastutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvendus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

(*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

(*****) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

(*****) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.

(*****) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.”

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Sedastamaks, et kontserni tegevus toimub peamiselt finantssektoris artikli 2 punkti 14 alapunkti b alapunkti i tähenduses, peaks kontserni reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuste bilansimaht moodustama rohkem kui 40 % kogu kontserni bilansimahust.

2. Selleks, et toiminguid eri finantssektorites võiks lugeda märkimisväärseks artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunkti iii või punkti 14 alapunkti b alapunkti iii tähenduses, ei tohiks iga finantssektori puhul kõnealuse finantssektori bilansimahu suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste bilansimahuga ning sama finantssektori maksejõulisuse nõuete suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste kõigi maksejõulisuse nõuetega olla suuremad kui 10 %.

Käesoleva direktiivi rakendamisel on finantskonglomeraadi väikseim finantssektor see sektor, mille keskmine väärtus on kõige väiksem, ning finantskonglomeraadi kõige olulisem finantssektor on see, mille keskmine on suurim. Keskmise arvutamisel ning väikseima ja olulisima finantssektori kindlakstegemisel käsitletakse pangandussektorit ja investeerimisteenuste sektorit koos.

Varahaldusettevõtjad lisatakse sektorile, millesse nad kontserniseselt kuuluvad. Kui nad ei kuulu kontserniseselt ainult ühte sektorisse, lisatakse nad väikseimale finantssektorile.

Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad lisatakse sektorile, millesse nad kontserniseselt kuuluvad. Kui nad ei kuulu kontserniseselt ainult ühte sektorisse, lisatakse nad väikseimale finantssektorile.

3. Eeldatakse, et valdkonnaülesed toimingud on samuti märkimisväärsed artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunkti iii või punkti 14 alapunkti b alapunkti iii tähenduses, kui kontserni väikseima finantssektori bilansimaht on suurem kui 6 miljardit eurot.

Kui kontserni puhul ei ole käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnis saavutatud, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina. Nad võivad ka otsustada, et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei kohaldata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele pädevatele asutustele ja pädevad asutused avalikustavad need, välja arvatud erandjuhtudel.

3a. Kui kontsern saavutab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnise, kuid väiksem sektor ei ületa 6 miljardit eurot, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina. Nad võivad ka otsustada, et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei kohaldata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele pädevatele asutustele ja pädevad asutused avalikustavad need, välja arvatud erandjuhtudel.”;

b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) jätta artikli 6 lõikes 5 osutatud juhtudel üksus suhtarvude arvutamisel kõrvale, välja arvatud juhul, kui üksus on liikmesriigist kolinud kolmandasse riiki ja on tõendeid, et üksuse asukohta muudeti järelevalve vältimiseks.”;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„c) jätta kõrvale üks osalus või mitu osalust väikseimas sektoris, kui sellised osalused on finantskonglomeraadi määratlemise otsustav element ja need osalused kokku on täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast väheolulised.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks võivad asjaomased pädevad asutused erandjuhtudel ja ühisel nõusolekul asendada bilansimahul põhineva kriteeriumi ühe või mitme järgmise parameetriga või lisada neist ühe või mitu, kui nad leiavad, et need parameetrid on käesoleva

direktiivi kohase täiendava järelevalve jaoks eriti olulised: tulude struktuur, bilansivälised toimingud, kogu valitsetav vara.”;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 (***) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”) (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused”) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee”) kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid käesoleva artikli lõigete 2, 3, 3a, 4 ja 5 kohaldamisel.

9. Pädevad asutused hindavad täiendava järelevalve kohaldamisest loobumist igal aastal uuesti ning vaatavad läbi käesolevas artiklis sätestatud kvantitatiivsed näitajad ja finantskontsernide suhtes kohaldatavad riskipõhised hinnangud.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(***) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks

— teevad pädevad asutused, kes on andnud tegevusloa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, tihedat koostööd,

— kui pädev asutus leiab, et kõnealuselt pädevalt asutuselt tegevusloa saanud reguleeritud üksus kuulub kontserni, mille puhul võib tegemist olla finantskonglomeraadiga, mida ei ole käesoleva direktiivi kohaselt veel kindlaks määratud, edastab see pädev asutus oma seisukoha teistele asjaomastele pädevatele asutustele ja ühiskomiteele.”;

b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Koordinaator teavitab ka pädevaid asutusi, kes on andnud tegevusloa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, segafinantsvaldusettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi pädevaid asutusi ning ühiskomiteed.”;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Ühiskomitee avaldab oma veebisaidil artikli 2 punkti 14 kohaselt kindlaks määratud finantskonglomeraatide loetelu ja ajakohastab seda. See teave tehakse hüperlingi kaudu kättesaadavaks Euroopa järelevalveasutuste veebisaitidel.

Iga artiklis 1 osutatud ja finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud üksuse nimi kantakse loetellu, mille ühiskomitee avaldab oma veebisaidil ja hoiab ajakohasena.”

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kõik reguleeritud üksused, mille emaettevõtja on liidus asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja;”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui reguleeritud üksuse suhtes ei kohaldata täiendavat järelevalvet vastavalt lõikele 2 ja tema emaettevõtja on reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub kolmandas riigis, kohaldatakse tema suhtes täiendavat järelevalvet finantskonglomeraadi tasandil artiklis 18 sätestatud ulatuses ja viisil.”;

c) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Sellise täiendava järelevalve kohaldamiseks peab vähemalt üks üksus olema artiklis 1 osutatud reguleeritud üksus ning täidetud peavad olema artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunktis ii või alapunkti b alapunktis ii või artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunktis iii või alapunkti b alapunktis iii osutatud tingimused. Asjaomased pädevad asutused teevad oma otsuse, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalve eesmärgi.”

5) Artikli 6 lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel hõlmatakse järgmised üksused täiendava järelevalvega vastavalt I lisale:

a) krediidasutus, finantseerimisasutus või krediidasutuse abiettevõtja;

b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja;

c) investeerimisühing;

d) segafinantsvaldusettevõtja.

4. Kui finantskonglomeraadi täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel kasutatakse käesoleva direktiivi

I lisas osutatud 1. meetodit (raamatupidamise konsolideerimine), kasutatakse kontserni kuuluvate üksuste omavahendite ja maksevõimelisuse nõuete arvutamiseks vastavaid valdkondade eeskirju konsolideerimise vormi ja ulatuse kohta, nagu on sätestatud eelkõige direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 133 ja 134 ning direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 221.

Kui kasutatakse I lisas osutatud 2. meetodit (mahaarvamine ja liitmine), võetakse arvutamisel arvesse märgitud kapitali suhtelist osa, mis kuulub otseselt või kaudselt emaettevõtjale või ettevõtjale, kellel on osalus kontserni teises üksuses.”

6) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid seada koguselisi piiranguid, lubada oma pädevatel asutustel seada koguselisi piiranguid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses võimalike riskikontsentratsioonidega finantskonglomeraadi tasandil.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid täiendava järelevalve kohaldamisel riskikontsentratsioonile, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 1–4. Vältimaks dubleerimist tagavad suunised, et käesolevas artiklis sätestatud järelevalvemeetmete kohaldamine on ühtlustatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 106–118 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 244 kohaldamisega. Nad annavad välja konkreetsed ühised suunised käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.”

7) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid seada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid, lubada pädevatel asutustel seada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontsernisestest tehingute puhul.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid kontsernisestest tehingute üle täiendava järelevalve kohaldamisel, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 1–4. Vältimaks dubleerimist tagavad suunised, et käesolevas artiklis sätestatud järelevalvemeetmete kohaldamine on ühtlustatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 245 kohaldamisega. Nad annavad välja konkreetseid ühised suunised käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.”

8) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et kõigil artikli 5 kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud ettevõtjatel on piisavad sisekontrolli mehhanismid täiendava järelevalve teostamiseks vajalike andmete ja teabe hankimiseks.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksused esitaksid finantskonglomeraadi tasandil pädevale asutusele regulaarselt oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri üksikasjad, hõlmates kõiki kontserni kuuluvaid reguleeritud üksusi, mittereguleeritud tütarettevõtjaid ja olulisi filiaale.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksused avalikustaksid finantskonglomeraadi tasandil igal aastal oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kirjelduse (kas täielikult või võrdväärsele teabele viidates).”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„6. Pädevad asutused ühtlustavad käesolevas artiklis sätestatud sisekontrollimehhanismide ja riskijuhtimistoimingute täiendava järelevalve kohaldamise direktiivi 2006/48/EÜ artikli 124 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohase järelevalvemenetlusega. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid täiendava järelevalve kohaldamise korral käesolevas artiklis sätestatud sisekontrollimehhanismidele ja riskijuhtimistoimingutele ning tagada kooskõla järelevalvemenetlusega, mis on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artikliga 124 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikliga 248. Nad annavad välja konkreetseid ühised suunised käesoleva artikli kohaldamiseks finantskonglomeraadis

omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.”

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9b

Stressitestimine

1. Liikmesriigid võivad nõuda, et koordinaator tagaks finantskonglomeraatide asjakohase ja korrapärase stressitestimise. Nad nõuavad, et asjaomased pädevad asutused teeksid koordinaatoriga igakülgset koostööd.

2. Kogu liitu hõlmavate stressitestide puhul võivad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu ja koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 (finantsüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta) (*) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga töötada välja täiendavad parameetrid, mis hõlmavad finantskonglomeraatidega seonduvaid spetsiifilisi riske, vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, määrusele (EL) nr 1094/2010 ja määrusele (EL) nr 1095/2010. Koordinaator teeb stressitesti tulemused teatavaks ühiskomiteele.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.”

10) Artikli 10 lõike 2 punkti b muudetakse järgmiselt:

a) alapunkti ii esimene lõik asendatakse järgmisega:

„ii) kui vähemalt kahe liidus asuva registrijärgse asukoha reguleeritud üksuse emettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja üks kõnealustest üksustest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud reguleeritud üksuse pädev asutus.”;

b) alapunkt iii asendatakse järgmisega:

„iii) kui vähemalt kahe liidus asuva registrijärgse asukoha reguleeritud üksuse emettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja ükski kõnealustest üksustest ei ole tegevusloa saanud liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid pädev asutus, kes andis tegevusloa olulisimas finantssektoris tegutseva suurima bilansimahuga reguleeritud üksusele.”;

11) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet teostama usaldatud koordinaatori olemasolu ei mõjuta pädevate asutuste valdkondade eeskirjadega ette nähtud ülesandeid ja kohustusi, ilma et see piiraks konkreetsete järelevalvealaste volituste ja kohustuste delegerimise võimalust vastavalt liidu seadusandlikele aktidele.”;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesolevas jaos nõutav koostöö ning käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 ning artiklis 12 loetletud ülesannete täitmine ning vajaduse korral asjakohane koordineerimine ja koostöö kolmandate riikide asjaomaste järelevalveasutustega toimub, tingimusel et kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid ja järgitakse liidu õigust, direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 kohaselt loodud kolleegiumide kaudu.

Lõike 1 teises lõigus osutatud koordineerimiskord tuuakse eraldi välja kirjalikus koordineerimiskorras, mis kehtestatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131 või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohaselt. Koordinaator kui direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 kohaselt moodustatud kolleegiumi juht otsustab, millised muud pädevad asutused osalevad kolleegiumi koosolekul või mõnes muus tegevuses.”

12) Artikli 12 lõike 1 teise lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kontserni õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri, sealhulgas kõigi finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste, mittereguleeritud tütarettevõtjate ja oluliste filiaalide, lõpliku emaettevõtja tasandil olulise osaluse omanike, samuti kontserni reguleeritud üksuste pädevate asutuste üksik- asjad;”.

13) Artiklile 12a lisatakse järgmine lõige:

„3. Koordinaatorid esitavad ühiskomiteele artikli 9 lõikes 4 ja artikli 12 lõike 1 teise lõigu punktis a osutatud teavet. Ühiskomitee teeb pädevatele asutustele kättesaadavaks teabe finantskonglomeraatide õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.”

14) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 12b

Ühised suunised

1. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised finantskonglomeraatide riskipõhise hindamise kohta pädeva asutuse poolt. Kõnealused ühised suunised tagavad eelkõige, et riskipõhise hindamise juures kasutatakse finantskonglomeraatide kontserniriskide hindamiseks asjakohaseid meetodeid.

2. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on arendada järelevalvetavasid, mille abil on võimalik segafinantsvaldusettevõtjate täiendava järelevalvega asjakohaselt täiendada kontserni järelevalvet vastavalt direktiividele 98/78/EÜ ja 2009/138/EÜ või vajaduse korral konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivile 2006/48/EÜ. Sellised suunised võimaldavad järelevalvet laiendada kõigile asjakohastele riskidele, välistades samas järelevalve ja usaldatavusnormatiivide täitmise kontrolli võimaliku kattumise.”

15) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Emaettevõtjad kolmandas riigis”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädevad asutused võivad rakendada muid meetodeid, millega tagatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste asjakohane täiendav järelevalve. Koordinaator kiidab need meetodid pärast muude asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist heaks. Eelkõige võivad pädevad asutused nõuda liidus asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja asutamist ning kohaldada käesoleva direktiivi sätteid kõnealuse valdusettevõtja juhitud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste suhtes. Pädevad asutused tagavad, et nende meetoditega saavutatakse käesolevas direktiivis ette nähtud täiendava järelevalve eesmärk, ning teavitavad sellest teisi asjaomaseid pädevaid asutusi ja komisjoni.”

16) Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Koostöö kolmandate riikide pädevate asutustega

Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 39 lõikeid 1 ja 2, direktiivi 98/78/EÜ artiklit 10a ja direktiivi 2009/138/EÜ artiklit 264 kohaldatakse *mutatis mutandis* finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendava järelevalve teostamise vahendeid käsitlevate kokkulepete läbirääkimistel ühe või mitme kolmanda riigiga.”

17) III peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSMEETMED”.

18) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Komisjonile antud volitused

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 21c vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi tehniliseks kohandamiseks järgmistes valdkondades:

- artiklis 2 sätestatud mõistete sisu täpsustamine, et võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse finantsturu arengusuundi;
- käesoleva direktiivi terminoloogia kohandamine ja määratluste sõnastamine kooskõlas reguleeritud üksusi ja seotud küsimusi käsitlevate liidu uute õigusaktidega;
- I lisa sätestatud arvutusmeetodite täpsem kirjeldamine, et võtta arvesse finantsturgude ja usaldatavusnormatiivide arengut.

Need meetmed ei hõlma komisjonile delegeeritud ja antud volituste sisu seoses artiklis 21a loetletud küsimustega.”

19) Artikli 21 lõiked 2, 3 ja 5 jäetakse välja.

20) Artiklit 21a muudetakse järgmiselt:

- lõike 1 esimesele lõigule lisatakse järgmine punkt:

„d) artikli 6 lõige 2, et tagada aruannete esitamise ühtne vorm (koos juhustega), sagedus ja vajaduse korral kuupäevad.”;

- lisatakse järgmine lõige:

„1a. Artiklite 2, 7 ja 8 ning II lisa järjepideva kohaldamise tagamiseks töötavad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et sõnastada täpsemalt artiklis 2 sätestatud määratlused ja kooskõlastada vastavalt artiklitele 7 ja 8 ning II lisale vastu võetud õigusnormid.

Ühiskomitee esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2015.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.”;

- lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid kehtestavad käesolevas artiklis osutatud arvutuste esitamise ühtse vormi ning määravad kindlaks esitamise sageduse ja tähtpäevad kahe aasta jooksul alates mis tahes rakenduslike tehniliste standardite vastuvõtmisest vastavalt lõike 2 punktile a.”

21) III peatükki lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 21b

Ühised suunised

Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühiseid suuniseid, millele on osutatud artikli 3 lõikes 8, artikli 7 lõikes 5, artikli 8 lõikes 5, artikli 9 lõikes 6, artikli 11 lõike 1 kolmandas lõigus, artiklis 12b ja artikli 21 lõikes 4, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 56 sätestatud korraga.

Artikkel 21c

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 20 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 9. detsembrist 2011. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 20 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse selles otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõusunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 20 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.”

22) Artikli 30 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette varahaldusettevõtjate hõlmamise

a) krediitiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusandjate täiendava järelevalvega;

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga, ning

c) finantskonglomeraadi määramise protsessis vastavalt artikli 3 lõikele 2.”

23) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 30a

Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad

1. Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate hõlmamise

a) krediitiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusandjate täiendava järelevalvega;

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga, ning

c) finantskonglomeraadi määramise protsessis vastavalt artikli 3 lõikele 2.

2. Lõike 1 kohaldamiseks otsustavad liikmesriigid või annavad oma pädevatele asutustele volitused otsustada, milliste valdkondade (pangandussektori, kindlustussektori või investeerimisteenuste sektori) eeskirjade kohaselt hõlmata alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad lõike 1 punktis a osutatud konsolideeritud või täiendava järelevalvega. Käesoleva lõike rakendamisel kohaldatakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate suhtes finantsasutuste hõlmamise vormi ja sisu käsitlevaid asjaomaseid valdkondade eeskirju *mutatis mutandis*. Lõike 1 punktis b osutatud täiendava järelevalve teostamisel käsitletakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid osana sektorist, millega nad on hõlmatud tulenevalt lõike 1 punktist a.

Kui alternatiivse investeerimisfondi valitseja kuulub finantskonglomeraati, tõlgendatakse käesoleva direktiivi rakendamisel kõiki viiteid reguleeritud üksustele ja pädevatele asutustele ning asjaomastele pädevatele asutustele sellisel,

nagu hõlmaksid nad vastavalt alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate järelevalve eest vastutavaid pädevaid asutusi. See kehtib ka lõike 1 punktis a osutatud kontsernide puhul *mutatis mutandis*.”

24) I lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi II lisale.

Artikkel 3

Direktiivi 2006/48/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/48/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artiklit 39 ja artikleid 124–143 kohaldatakse finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ja segavaldusettevõtjate suhtes, mille peakontor asub liidus.”

2) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) punktid 14–17 asendatakse järgmisega:

„14) „liikmesriigis emaaettevõtjana tegutsev krediitiasutus” – krediitiasutus, millel on krediitiasutusest või finantseerimisasutusest tütarvõtja või millel on sellises asutuses osalus ja mis ise ei ole mõne teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarvõtja;

15) „liikmesriigis emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – finantsvaldusettevõtja, mis ise ei ole mõne samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarvõtja;

15a) „liikmesriigis emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja, mis ise ei ole mõne samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarvõtja;

16) „Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev krediitiasutus” – emaaettevõtjana tegutsev krediitiasutus, mis ei ole mõne teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse või mis tahes liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarvõtja;

17) „Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, mis ei ole mõne mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse ega mõnes liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;

17a) „Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, mis ei ole mõne mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediitiasutuse ega mõnes liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„19a) „segafinantsvaldusettevõtja” – direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 15 määratletud segafinantsvaldusettevõtja;”;

c) punkt 48 asendatakse järgmisega:

„48) „konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus” – pädev ametiasutus, kes vastutab Euroopa Liidus emaaettevõtjatena tegutsevate krediitiasutuste ja Euroopa Liidus emaaettevõtjatena tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrollitavate krediitiasutuste konsolideeritud järelevalve eest;”.

3) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalvet) teavitatakse igast tegevusloast. Iga tegevusloa saanud krediitiasutuse nimi kantakse loetellu, mille Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab ja ajakohastab oma veebisaidil. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus esitab asjaomastele pädevatele asutustele ja Euroopa Pangandusjärelevalvele kogu konsolideerimisgrupiga seotud teabe vastavalt artikli 12 lõikele 3, artikli 22 lõikele 1 ja artikli 73 lõikele 3, eelkõige konsolideerimisgrupi õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.”

4) Artiklit 39 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kolmandas riigis asutatud krediitiasutused, mille krediitiasutusena, finantsvaldusettevõtjana või segafinantsvaldusettevõtjana tegutsevate emaaettevõtjate peakontor on liidus;”;

b) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) liikmesriikide pädevatele ametiasutustele on kättesaadav vajalik teave, et teostada konsolideeritud finantsseisundil põhinevat järelevalvet liidus asuvate

krediitiasutuste, finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate üle, mille tütarettevõtjad on kolmandas riigis asutatud krediidi- või finantseerimisasutused või mis omavad sellistes äriühingutes osalust;”.

5) Artikli 69 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võivad kasutada lõikes 1 sätestatud võimalust, kui emaaettevõtja on krediitiasutusega samas liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, tingimusel et selle suhtes kohaldatakse samasugust järelevalvet nagu krediitiasutuste suhtes ja eelkõige artikli 71 lõikes 1 sätestatud nõudeid.”

6) Artikli 71 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ilma et see piiraks artiklite 68, 69 ja 70 kohaldamist, täidab krediitiasutus, mis on liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all, artiklites 75, 120 ja 123 ning 5. jaos sätestatud kohustusi artiklis 133 ette nähtud ulatuses ja viisil vastavalt kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud finantsseisundile.

Kui liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all on mitu krediitiasutust, kohaldatakse esimest lõiku üksnes selle krediitiasutuse suhtes, mille üle teostatakse konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklitele 125 ja 126.”

7) Artikli 72 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Krediitiasutused, mida kontrollib Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, täidavad 5. peatükis sätestatud kohustusi vastavalt kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud finantsseisundile.

Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate olulised tütarettevõtjad avaldavad XII lisa 1. osa punktis 5 ette nähtud teabe individuaalselt või osaliselt konsolideeritult.”

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 72a

1. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja direktiivi 2002/87/EÜ alusel samaväärseid norme, eelkõige riskipõhise järelevalve tähenduses, võib konsolideeriv järelevalveasutus pärast tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavate teiste pädevate asutustega konsulteerimist kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ asjaomast sätet.

2. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse käesoleva direktiivi ja direktiivi 2009/138/EÜ alusel samaväärseid norme, eelkõige riskipõhise järelevalve tähenduses, võib konsolideeriv järelevalveasutus kokkuleppel kindlustussektori konsolideerimisgrupi järelevalvajaga kohaldada kõnealuse segafinantsvaldusettevõtja suhtes üksnes direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud kõige olulisemat finantssektorit reguleeriva direktiivi sätet.

3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus teavitab Euroopa Pangandusjärelevalvet ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“) käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve“) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee“) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

9) Artikli 73 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Pädevad ametiasutused nõuavad, et tütarettevõtjana tegutsevad krediidasutused kohaldavad käesoleva direktiivi artiklite 75, 120 ja 123 ning 5. jao nõudeid osaliselt konsolideeritud alusel, kui kõnealustel krediidasutustel või nende emaettevõtjal, kui nimetatud emaettevõtjaks on finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, on kolmandas riigis tütarettevõtjana asutatud krediidasutus või finantseerimisasutus või direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõikes 5 määratletud varahaldusettevõtja või tal on sellises ettevõtjas osalus.”

10) Artikli 80 lõike 7 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) vastaspool on asutus või finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutus, varahaldusettevõtja või krediidasutuse abiettevõtja, mille suhtes kohaldatakse asjakohaseid usaldatavusnormatiive;”.

11) Artiklit 84 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad, Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad kasutavad IRB meetodit ühtsetel alustel, võivad pädevad ametiasutused lubada, et emaettevõtja ja tütarettevõtjad vastavad VII lisa 4. osas sätestatud miinimumnõuetele ühise arvestuse põhjal.”;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui IRB meetodit soovivad kasutada Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja ja selle tütarettevõtjad, teevad nende erinevate juriidiliste isikute pädevad asutused artiklite 129–132 kohaselt tihedat koostööd.”

12) Artikli 89 lõike 1 punkt e asendatakse järgmisega:

„e) krediidasutuse riskipositsioonid, mis on seotud vastaspoollega, kes on tema emaettevõtja, tütarettevõtja või emaettevõtja tütarettevõtja, tingimusel et vastaspool on krediidasutus, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutus, varahaldusettevõtja või krediidasutuse abiettevõtja, mille suhtes kohaldatakse asjakohaseid usaldatavusnormatiive, või seotud ettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses, ning riskipositsioonid artikli 80 lõikes 8 esitatud nõuetele vastavate krediidasutuste vahel;”.

13) Artikli 105 lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Kui täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit soovivad kasutada Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad, teevad nende erinevate juriidiliste isikute pädevad ametiasutused artiklite 129–132 kohaselt tihedat koostööd. Asjaomane taotlus sisaldab X lisa 3. osas loetletud punkte.

4. Kui Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad kasutavad täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit ühtsetel alustel, võivad pädevad ametiasutused lubada, et emaettevõtja ja tütarettevõtjad vastavad X lisa 3. osas sätestatud aktsepteeritavuse kriteeriumidele ühise arvestuse põhjal.”

14) Artikli 122a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev krediidi-asutus või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või mõni selle tütarettevõtja laenu alge väljastaja või tehingu korraldajana väärtpaberistab riskipositsioone mitme krediidi-asutuse, investeerimisühingu või muu finantseerimisasutuse suhtes, mis on hõlmatud konsolideeritud järelevalvega, võib lõikes 1 osutatud nõuet täita asjaomase Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva krediidi-asutuse, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud andmete tuginedes. Käesolevat lõiget kohaldatakse üksnes juhul, kui krediidi-asutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, mis tekitasid väärtpaberistatud riskipositsioonid, on võtnud kohustuse täita lõikes 6 sätestatud nõudeid ning anda laenu algele väljastajale või tehingu korraldajale ja Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale krediidi-asutusele, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale segafinantsvaldusettevõtjale õigel ajal teavet, et täita lõikes 7 osutatud nõudeid.”

15) Artikli 125 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui krediidi-asutuse emaeettevõtja on liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev ametiasutus, kes andis sellele krediidi-asutusele artikli 6 alusel tegevusloa.”

16) Artikkel 126 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 126

1. Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate krediidi-asutuste emaeettevõtja on üks ja sama liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või üks ja sama liikmesriigis emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja või üks ja sama Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või üks ja sama Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, teostab konsolideeritud järelevalvet krediidi-asutuse üle pädev ametiasutus, kes on selleks volitatud liikmesriigis, kus see finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud.

Kui kahes või enamas liikmesriigis tegevusluba omavate krediidi-asutuste emaeettevõtjaks on mitu finantsvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat, mille peakontorid on erinevates liikmesriikides, kusjuures krediidi-asutused asuvad igas kõnealusel liikmesriigis, teostab pädev ametiasutus konsolideeritud järelevalvet selle krediidi-asutuse üle, mille bilansimaht on suurim.

2. Kui mitme liidus tegevusluba omava krediidi-asutuse emaeettevõtjaks on üks ja sama finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja ükski nendest krediidi-asutustest ei ole tegevusluba saanud liikmesriigis, kus kõnealune

finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutati, teostab konsolideeritud järelevalvet pädev ametiasutus, kes andis tegevusloa suurima kogubilansi mahuga krediidi-asutusele, keda loetakse käesoleva direktiivi kohaldamisel Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja kontrolli all olevaks krediidi-asutuseks.

3. Teatavatel juhtudel võivad pädevad ametiasutused kokkuleppeliselt vabastada krediidi-asutuse lõigetes 1 ja 2 osutatud nõuete täitmisest, kui nende kohaldamine ei oleks asjakohane, võttes arvesse krediidi-asutusi ja nende tegevuse suhtelist olulisust eri riikides, ja määrata konsolideeritud järelevalvet teostama mõne muu pädeva ametiasutuse. Sellisel juhul annavad pädevad ametiasutused enne vabastuse suhtes kokkuleppele jõudmist Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale krediidi-asutusele, Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevale finantsvaldusettevõtjale või suurima kogubilansi mahuga krediidi-asutusele võimaluse esitada oma seisukoht.

4. Pädevad ametiasutused teatavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele kõikidest lõike 3 kohaldamisalasse kuuluvatest vabastustest.”

17) Artiklit 127 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Vajaduse korral võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid, et võtta finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad konsolideeritud järelevalve alla. Ilma et see piiraks artikli 135 kohaldamist, ei tähenda finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja finantsseisundi konsolideeritus mingil juhul, et pädevatelt ametiasutustelt nõutakse järelevalve teostamist eraldi iga finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja üle.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid näevad ette, et konsolideeritud järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused võivad tütarettevõtjatelt, mille krediidi-asutuse, finantsvaldusettevõtjana või segafinantsvaldusettevõtjana tegutsev emaeettevõtja ei ole võetud konsolideeritud järelevalve alla, nõuda artiklis 137 osutatud teavet. Sellisel juhul kohaldatakse kõnealusel artiklis sätestatud teabe edastamise ja kontrolli korda.”

18) Artiklit 129 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevate krediidi-asutuste ja Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaeettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrolli all olevate krediidi-asutuste konsolideeritud järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus täidab lisaks käesoleva direktiivi sätetest tulenevatele kohustustele järgmisi ülesandeid:”;

b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„2. Kui Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsev krediitiasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad ühiselt esitavad taotluse artikli 84 lõikes 1, artikli 87 lõikes 9, artiklis 105 ja III lisa 6. osas osutatud loa saamiseks, konsulteerivad pädevad ametiasutused omavahel, et otsustada, kas taotletud luba anda ja millistel tingimustel seda tuleks teha.”;

c) lõikes 3:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus ning Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste, Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni artiklite 123 ja 124 kohaldamise osas, et teha kindlaks kontserni konsolideeritud omavahendite piisavus selle finantsseisundi ja riskiprofiili seisukohast ning omavahendite vajalik määr artikli 136 lõike 2 kohaldamiseks nii iga pangakontserni üksuse suhtes eraldi kui ka konsolideeritud alusel.”;

ii) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Vastavalt Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused teevad otsuse artiklite 123 ja 124 ning artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta individuaalselt või osaliselt konsolideeritud alusel pärast seda, kui nad on nõuetekohaselt arvesse võtnud konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse esitatud seisukohti ja reservatsioone. Kui mis tahes asjaomane pädev ametiasutus on kõnealuse asja nelja kuu jooksul suunanud Euroopa Pangandusjärelevalvele vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19, lükkab pädev ametiasutus oma otsuse tegemise edasi ja ootab ära otsuse, mille Euroopa Pangandusjärelevalve teeb nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt, ja teeb seejärel oma otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega. Neljakuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul. Asja ei suunata Euroopa Pangandusjärelevalvele pärast nelja kuu möödumist ega pärast ühisele otsusele jõudmist.”;

iii) üheksas lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus osutatud ühist otsust ja ühise otsuse puudumise korral kooskõlas neljanda ja viienda lõiguga tehtud otsust ajakohastatakse igal aastal või erandlike asjaolude korral juhul, kui Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutav pädev ametiasutus esitab konsolideeritud järelevalve eest vastutavale asutusele kirjaliku ja täielikult põhjendatud taotluse ajakohastada otsust artikli 136 lõike 2 kohaldamise kohta. Viimasel juhul võib ajakohastamise läbi viia kahepoolset konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutuse ja taotluse esitanud päeva asutuse vahel.”

19) Artikli 131a lõike 2 kuues lõik asendatakse järgmisega:

„Järelevalvekolleegiumides võivad osaleda järgmised järelevalveasutused:

- a) Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva krediitiasutuse tütarettevõtjate, Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjate järelevalve eest vastutavad pädevad ametiasutused ning
- b) pädevad ametiasutused vastuvõtvas liikmesriigis, kus on rajatud artiklis 42a osutatud olulised filiaalid,
- c) vajaduse korral keskpangad ja
- d) vajaduse korral kolmandate riikide pädevad asutused, kelle suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on kõigi pädevate asutuste arvates samaväärsed artiklite 44–52 kohaste nõuetega.”

20) Artikli 132 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Eelkõige edastavad pädevad ametiasutused, kes vastutavad Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate krediitiasutuste, Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate või Euroopa Liidus emaaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate kontrolli all olevate krediitiasutuste konsolideeritud järelevalve eest, teiste liikmesriikide pädevatele ametiasutustele, kes teostavad järelevalvet kõnealuste emaaettevõtjate tütarettevõtjate üle, kogu asjaomase teabe. Asjaomase teabe ulatuse määramiseks võetakse arvesse kõnealuste tütarettevõtjate olulisust nende liikmesriikide finantsüsteemis.”;

b) kuuenda lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kontserni õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri, sealhulgas kõigi kontserni kuuluvate reguleeritud üksuste, reguleerimata üksuste, reguleerimata tütarettevõtjate ja oluliste filiaalide, emaettevõtjate ning kontserni reguleeritud üksuste pädevate asutuste üksikasjad kooskõlas artikli 12 lõikega 3, artikli 22 lõikega 1 ja artikli 73 lõikega 3;”

21) Artikkel 135 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 135

Liikmesriigid nõuavad, et tegelikult finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tegevust juhtivatel isikutel oleks piisavalt hea maine ja piisavad kogemused nende ülesannete täitmiseks.”

22) Artikli 139 lõike 3 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid lubavad lõikes 2 osutatud teabe vahetamist oma pädevate ametiasutuste vahel, tingimusel et finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, finantseerimisasutuste või krediitiasutuse abiettevõtjate puhul ei tähenda teabe kogumine või omamine mingil juhul, et pädevatel ametiasutustel oleks järelevalve teostamise õigus nende asutuste või ettevõtjate üle eraldi.”

23) Artiklit 140 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediitiasutus, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja kontrollib üht või mitut tütarettevõtjat, mis on kindlustusandjad, või teisi tegevusloa nõudega seotud investeerimisteenuseid osutavaid ettevõtjaid, teevad pädevad ametiasutused ja asutused, keda riik on volitanud järelevalve teostamiseks kindlustusandjate või teiste investeerimisteenuseid osutavate ettevõtjate üle, tihedat koostööd. Ilma et see piiraks nende pädevust, annavad kõnealused asutused üksteisele teavet, mis nende ülesannete täitmist tõenäoliselt lihtsustab ja mis võimaldab jälgida nende järelevalve all olevate ettevõtjate tegevust ning üldist finantsseisundit.”

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Konsolideeritud järelevalve eest vastutavad pädevad asutused koostavad artikli 71 lõikes 2 osutatud finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate nimekirja. Need nimekirjad edastatakse teiste liikmesriikide pädevatele ametiasutustele, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja komisjonile.”

24) Artiklid 141 ja 142 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 141

Kui käesoleva direktiivi kohaldamisel soovivad ühe liikmesriigi pädevad ametiasutused erijuhtudel kontrollida mõnes teises liikmesriigis asuva krediitiasutuse, finantsvaldusettevõtja, finantseerimisasutuse, krediitiasutuse abiettevõtja, segavaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, artiklis 137 osutatud tütarettevõtja või artikli 127 lõikes 3 osutatud tütarettevõtjaga seotud teabe vastavust, taotleavad nad selle kontrollimist selle teise liikmesriigi pädevate ametiasutuste poolt. Asutustel, kes on sellise taotluse saanud, tuleb oma pädevuse piires teabe vastavust ise kontrollida või lubada seda teha taotluse esitanud asutusel, audiitoril või eksperdil. Taotluse esitanud pädev asutus võib kontrollis osaleda, kui ta ise kontrolli ei teosta.

Artikkel 142

Ilma et see piiraks liikmesriigi karistusõiguse sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et artiklite 124–141 ja käesoleva artikli ülevõtmiseks jõustatud õigus- või haldusnorme rikkuvate finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ja segavaldusettevõtjate või nende tegelike juhtide suhtes võib rakendada karistusi või meetmeid, mille eesmärk on lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused. Tagamaks, et need karistused või meetmed annaksid soovitava tulemuse, teevad pädevad ametiasutused tihedat koostööd, eriti kui finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja keskne juhtimine või peamine tegevuskoht ei asu samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht.”

25) Artiklit 143 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui krediitiasutuse suhtes, mille emaettevõtja on krediitiasutus või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, mis asub kolmandas riigis, ei kohaldata konsolideeritud järelevalvet vastavalt artiklitele 125 ja 126, kontrollivad pädevad ametiasutused, kas kolmanda riigi pädevad ametiasutused kohaldavad krediitiasutuse suhtes konsolideeritud järelevalvet, mis on samaväärne käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetest lähtuva järelevalvega.

Emaettevõtja või Euroopa Liidus tegevusloa saanud reguleeritud üksuse taotluse korral või omal algatusel teeb kontrolle pädev ametiasutus, kes vastutaks konsolideeritud järelevalve eest, kui kohaldataks lõike 3 sätteid. See pädev ametiasutus konsulteerib muude asjaomaste pädevate ametiasutustega.”

b) lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Eelkõige võivad pädevad ametiasutused nõuda, et asutatakse liidus asuva peakontoriga finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, ning kohaldada konsolideeritud järelevalvet käsitlevaid sätteid kõnealuse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideeritud aruannete suhtes.”

26) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 146a

Liikmesriigid nõuavad, et krediitiasutused avalikustaksid igal aastal pangakontserni tasandil, kas täielikult või viidates võrdväärsele teabele, oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kirjelduse.”

27) X lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi III lisale.

Artikkel 4

Direktiivi 2009/138/EÜ muudatused

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 212 lõike 1 punktid f ja g asendatakse järgmisega:

„f) „kindlustusvaldusettevõtja” – emettevõtja, kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja ning kelle peamine tegevus on märkimisväärse osaluse soetamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad, või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, kusjuures vähemalt üks nendest tütarettevõtjatest on kindlustus- või edasikindlustusandja;

g) „segakindlustusvaldusettevõtja” – emettevõtja, kes ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustus- või edasikindlustusandja;

h) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses.”

2) Artikli 213 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatakse järelevalvet järgmistele isikutele:

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes omavad osalust vähemalt ühes kindlustusandjas, edasikindlustusandjas,

kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, vastavalt artiklitele 218–258;

b) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on liidus, vastavalt artiklitele 218–258;

c) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, vastavalt artiklitele 260–263;

d) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, vastavalt artiklile 265.

3. Lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, on sellise reguleeritud üksuse või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtja või on ise reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist otsustada mitte teostada käesoleva direktiivi artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega käesoleva direktiivi artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või neid mõlemat kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.

4. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2002/87/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist otsustada, et asjaomase segafinantsvaldusettevõtja tasandil kohaldatakse üksnes direktiivi 2002/87/EÜ samaväärset sätet.

5. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2006/48/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja kokkuleppel pangandus- ja kindlustusteenuste sektori konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega otsustada, et kohaldatakse üksnes selle direktiivi samaväärset sätet, mis reguleerib direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt määratud kõige olulisemat sektorit.

6. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 (*) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (**) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) lõigete 4 ja 5 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning määrusega (EL) nr 1095/2010 (***) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturute Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturute Järelevalve”) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee”) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

(*) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.

(**) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.

(***) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.”

3) Artikli 214 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 213 kohane konsolideerimisgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad teostama järelevalvet kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja üle eraldi, ilma et see piiraks artikli 257 kohaldamist kindlustusvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate puhul.”

4. Artikli 215 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on ise sellise teise kindlustus- või edasikindlustusandja või teise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, kelle peakontor on liidus, kohaldatakse artikleid 218–258 ainult sellise lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja tasandil, kelle peakontor on liidus.

2. Kui lõikes 1 osutatud lõplik kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on

sellise ettevõtja tütarettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja, pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist, otsustada mitte teostada artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või mõlemat kõnealuse lõpliku emaettevõtja tasandil.”

5) Artikli 216 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor on liidus, kuid ei asu samas liikmesriigis kui artiklis 215 osutatud liidu tasandi lõpliku emaettevõtja peakontor, võivad liikmesriigid lubada oma järelevalveasutustel pärast konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kõnealuse liidu tasandi lõpliku emaettevõtjaga konsulteerimist teostada lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvet riigi tasandil.”

6) Artikkel 219 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 219

Arvutamise sagedus

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja tagab, et artikli 218 lõigetes 2 ja 3 osutatud arvutused teeb kas osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vähemalt kord aastas.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja esitab asjakohased andmed ja kõnealuse arvutuse tulemused konsolideerimisgrupi järelevalvajale või kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- ega edasikindlustusandja, esitab need kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ning kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja jälgivad konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmist pidevalt. Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil erineb oluliselt konsolideerimisgrupi kohta viimati esitatud solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, arvutatakse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude viivitamata uuesti ja esitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Kui on tõendeid, mis osutavad konsolideerimisgrupi riskiprofiili olulistele muutustele pärast konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude viimast esitamiskuupäeva, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuda, et konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue arvatataks uuesti.”

7) Artikkel 226 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 226

Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad

1. Kui arvatatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõimet, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vahendusel osalus seotud kindlustusandjas, seotud edasikindlustusandjas või kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, võetakse sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja seisundit arvesse.

Ainult kõnealuse arvutuse tarvis koheldakse vahendavat kindlustusvaldusettevõtjat või vahendavat segafinantsvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.

2. Kui vahendavale kindlustusvaldusettevõtjale või vahendavale segafinantsvaldusettevõtjale kuuluvad allutatud laen või muud nõuetekohased omavahendid, mille suhtes kohaldatakse artikli 98 kohaselt piirangut, käsitatakse neid kuni artiklis 98 sätestatud piirangute kohaselt arvatatud summani nõuetekohaste omavahenditena konsolideerimisgrupi tasandil arvesse võetavates nõuetekohastes koguomavahendites, võrrelduna solventsuskapitalinõudega konsolideerimisgrupi tasandil.

Vahendava kindlustusvaldusettevõtja või vahendava segafinantsvaldusettevõtja mis tahes nõuetekohaseid omavahendeid, mille arvessevõtmiseks on artikli 90 kohaselt vaja järelevalveasutuse eelnevat luba, nagu siis, kui need kuuluksid kindlustus- või edasikindlustusandjale, võib võtta konsolideerimisgrupi maksevõime arutamisel arvesse ainult niivõrd, kui niivõrd need on nõuetekohaselt kinnitanud konsolideerimisgrupi järelevalvaja.”

8) Artikli 231 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandja koos kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotleb luba arutada konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue ja konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, teevad asjaomased järelevalveasutused koostööd, et otsustada, kas kõnealune luba anda või mitte, ning määravad kindlaks sellise loa suhtes kohaldatavad tingimused.”

9) Artikli 233 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad koos kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotlevad luba arutada konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, kohaldatakse artiklit 231 *mutatis mutandis*.”

10) III jaotise II peatüki 1. jao 5. alajao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve, kes on kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tüürettevõtjad”.

11) Artikkel 235 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 235

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi maksevõime

1. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tüürettevõtja, tagab konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et konsolideerimisgrupi maksevõimet arvatatakse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil artikli 220 lõike 2 kuni artikli 233 kohaselt.

2. Kõnealusel arutamisel koheldakse emattevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.”

12) Artikkel 243 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 243

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad

Artikleid 236–242 kohaldatakse *mutatis mutandis* kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad.”

13) Artikli 244 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt või kindlustusvaldusettevõtjatelt või segafinantsvaldusettevõtjatelt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande mis tahes olulise riskikontsentratsiooni kohta konsolideerimisgrupi tasandil, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 215 lõiget 2.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutuste ja konsolideerimisgrupiga.

Esimeses lõigus osutatud riskikontsentratsiooni üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.”

14) Artikli 245 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt või kindlustusvaldusettevõtjatelt või segafinantsvaldusettevõtjatelt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate kõigi oluliste konsolideerimisgrupi siseste tehingute kohta, sealhulgas need, mis on tehtud koos füüsilise isikuga, kellel on märkimisväärne seos ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtjaga, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 215 lõiget 2.

Lisaks nõuavad liikmesriigid, et väga olulistest konsolideerimisgrupi sisestest tehingutest teatataks võimalikult kiiresti.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi

kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

Konsolideerimisgrupi siseste tehingute üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.”

15) Artikli 246 lõike 4 esimene, teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja teeks artiklis 45 nõutud hindamise konsolideerimisgrupi tasandil. Riski- ja maksevõime hindamise üle teostab konsolideerimisgrupi tasandil järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatüki kohaselt.

Kui maksevõime arvutatakse konsolideerimisgrupi tasandil kooskõlas artiklis 230 osutatud 1. meetodiga, siis annab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi järelevalvajale täieliku ülevaate konsolideerimisgrupi sidusettevõtjaks olevate kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuete summa ja konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude erinevuse kohta.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul teha artiklis 45 nõutud üheaegse hindamise konsolideerimisgrupi tasandil ja konsolideerimisgrupi mis tahes tütarettevõtja tasandil ning esitada kogu hindamist hõlmava ühisdokumendi.”

16) Artikli 247 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järgmine järelevalveasutus:

i) kui kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, siis järelevalveasutus, kes andis kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa;

ii) kui rohkem kui ühe sellise kindlustus- või edasikindlustusandja ematettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sama kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja kui üks kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, siis kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus;

iii) kui konsolideerimisgruppi juhivad rohkem kui üks kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat, kelle peakontorid on eri liikmesriikides, ja kui kõigis kõnealustes liikmesriikides asub kindlustus- või edasikindlustusandja, siis sellise kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus, kellel on suurim bilansimaht;

iv) kui rohkem kui ühe sellise kindlustus- või edasikindlustusandja ematettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sama kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja mitte ükski kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest ei ole saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, siis järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale, või

v) kui konsolideerimisgrupil ei ole ematettevõtjat või mis tahes muudel punktides i–iv osutamata asjaoludel, siis järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale.”

17) Artikli 249 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Konsolideerimisgrupi järelevalvaja esitab asjaomastele järelevalveasutustele ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele kogu konsolideerimisgrupiga seotud teabe vastavalt artiklile 19, artikli 51 lõikele 1 ja artikli 254 lõikele 2, eelkõige konsolideerimisgrupi õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.”

18) Artikli 256 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad ja kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal aruande maksevõime ja finantsseisundi kohta konsolideerimisgrupi tasandil. Artikleid 51, 53, 54 ja 55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul esitada oma maksevõime ja finantsseisundi kohta ühe aruande, mis hõlmab järgmist:

a) konsolideerimisgrupi tasandil teave, mis tuleb avalikustada lõike 1 kohaselt;

b) konsolideerimisgruppi kuuluvat tüarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema eristatav ning mis tuleb artiklite 51, 53, 54 ja 55 kohaselt avalikustada.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone.”

19) Artikkel 257 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 257

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat juhtivad isikud oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja nõuetekohased.

Artiklit 42 kohaldatakse *mutatis mutandis*.”

20) Artikli 258 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida artiklites 218–246 sätestatud nõudeid või kui nõuded on täidetud, aga maksevõime on sellest hoolimata ohustatud, või kui konsolideerimisgrupi sisesed tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit, võtavad olukorra võimalikuks kiireks parandamiseks vajalikud meetmed järgmised järelevalveasutused:

a) kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja puhul konsolideerimisgrupi järelevalvaja;

b) kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul järelevalveasutused.

Kui esimese lõigu punktis a osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeledustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Kui esimese lõigu punktis b osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus on kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, määravad liikmesriigid kindlaks meetmed, mida nende järelevalveasutused võivad võtta kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes.

Asjaomased järelevalveasutused, sealhulgas konsolideerimisgrupi järelevalvaja, kooskõlastavad võimaluse korral oma meetmed.

2. Ilma et see piiraks karistusõiguse sätete kohaldamist, rakendavad liikmesriigid käesoleva jaotise ülevõtmiseks jõustatud õigus- või haldusnorme rikkuvate kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate või nende tegevjuhtide suhtes karistusi või meetmeid. Karistuste või meetmete tõhususe tagamiseks teevad järelevalveasutused tihedat koostööd, eriti juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja keskne juhtimine või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas liikmesriigis.”

21) Artikkel 262 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 262

Kolmandas riigis registreeritud emaaettevõtjad: samaväärsuse puudumine

1. Kui artikli 260 kohaselt läbi viidud kontrollimine näitab, et puudub samaväärne järelevalve, kohaldavad liikmesriigid kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes kas artikleid 218–258 *mutatis mutandis*, välja arvatud artiklid 236–243, või ühte käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud meetodit.

Artiklites 218–258 sätestatud üldpõhimõtteid ja meetodeid kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.

Ainult konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel käsitatakse emaaettevõtjat kindlustus- või edasikindlustusandjana, kelle suhtes kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks sobivate omavahenditega või järgmisega:

a) artikli 226 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventsuskapitalinõue, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga või segafinantsvaldusettevõtjaga;

b) artikli 227 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventsuskapitalinõue, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusandjaga või kolmanda riigi edasikindlustusandjaga.

2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel kohaldada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate üle. Kõnealused meetodid peab heaks kiitma konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Järelevalveasutused võivad eelkõige nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor on liidus, või sellise segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor on liidus, ning kohaldada käesolevat jaotist kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhita-vasse konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes.

Valitud meetodid aitavad saavutada konsolideerimisgrupi järelevalvega seotud käesolevas jaotises määratletud eesmärged ning nendest teatatakse teistele asjaomastele järelevalveasutustele ja komisjonile.”

22) Artikli 263 esimene ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui artiklis 260 osutatud emaaettevõtja on sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütar-ettevõtja, kelle peakontor asub kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja tütar-ettevõtja, kohaldavad liikmesriigid artiklis 260 sätestatud kontrolli ainult sellise lõpliku emaaettevõtja tasandil, mis on kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja.

Artiklis 260 osutatud samaväärse järelevalvekorra puudumise korral võivad järelevalveasutused teha uue kontrolli kindlustus- või edasikindlustusandja emaaettevõtja tasandil madalamal tasandil kas kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.”

Artikkel 5**Läbivaatamine**

Komisjon vaatab direktiivi 2002/87/EÜ täielikult läbi, kaasa arvatud selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid. Pärast läbivaatamist saadab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2012 aruande, milles käsitletakse eelkõige kõnealuse direktiivi kohaldamisala, sealhulgas seda, kas kohaldamisala tuleks laiendada artikli 3 läbivaatamise teel, ning kõnealuse direktiivi kohaldamist reguleerimata üksustele, eeskätt eriotstarbelistele varakogumitele. Aruanne hõlmab ka suurematesse mittefinantskonglomeraatidesse kuuluvate selliste finantskonglomeraatide kindlaks määramise kriteeriume, kelle üldine tegevus pangandussektoris, kindlustussektoris ja investeerimisteenuste sektoris on finantsteenuste siseturu jaoks olulise tähtsusega.

Komisjon kaalub samuti, kas Euroopa järelevalveasutused peaksid andma ühiskomitee kaudu välja suunised tähtsuse hindamiseks.

Eelnevaga seoses käsitletakse aruandes ka süsteemse tähtsusega finantskonglomeraate, mille suurus, omavaheline seotus või keerukus muudavad nad eriti kaitsetuks ning mis tuleb määratleda analoogselt finantsstabiilsuse nõukogu ja Baseli pangajärelevalve komitee väljatöötatavate standarditega. Aruandes käsitletakse ka seda, millised on kohustusliku stressitesti kehtestamise võimalused. Aruandele peaksid vajaduse korral järgnema asjakohased seadusandlikud ettepanekud.

Artikkel 6**Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi artiklite 1, 2 ja 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. juuniks 2013. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi artikli 4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. juuniks 2013. Nad edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

3. Erandina lõikest 1 jõustavad liikmesriigid hiljemalt 22. juuliks 2013 õigus- ja haldusnormid, mis on vajalikud käesoleva direktiivi artikli 2 punkti 23 ning samuti käesoleva direktiivi artikli 2 punkti 1 ja punkti 2 alapunkti a järgimiseks niivõrd, kui need normid muudavad direktiivi 2002/87/EÜ artiklit 1, artikli 2 punkte 4, 5a ja 16 ning artikli 3 lõiget 2 seoses alternatiivsete investeerimisfondide valitsejatega. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti ning kõnealuste normide ja käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

4. Kui liikmesriigid käesolevas artiklis osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 7**Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 8**Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 16. november 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
W. SZCZUKA

I LISA

Direktiivi 98/78/EÜ I ja II lisa muudetakse järgmiselt.

A. I lisa muudetakse järgmiselt:

1. punktis 2.1:

a) neljanda lõigu teine taane asendatakse järgmisega:

„— kindlustus- või edasikindlustusandja on kas kindlustus- või edasikindlustusandjaga samas liikmesriigis registrijärgse asukohaga kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtja ning nii kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat kui ka seotud kindlustus- või edasikindlustusandjat võetakse arvutamisel arvesse.”;

b) viies lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad kindlustus- või edasikindlustusandja korrigeeritud maksevõimelisuse arvutamisest loobuda ka siis, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on mõnes muus liikmesriigis registrijärgse asukohaga teise kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja siduskindlustusandja või sidusedasikindlustusandja ja kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on andnud nõusoleku üle kanda täiendav järelevalve asukohariigi pädevale asutusele.”;

2. punkt 2.2 asendatakse järgmisega:

„2.2. Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad ja vahendavad segafinantsvaldusettevõtjad

Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusandja korrigeeritud maksejõulisust, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vahendusel osalus seotud kindlustusandjas, seotud edasikindlustusandjas või kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, võetakse vahendava kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja seisundit arvesse. Ainult käesolevas lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohase arvutamise eesmärgil koheldakse kõnealust kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema näol tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle puhul kehtib maksejõulisuse nullnõue ja kelle suhtes kohaldatakse samu tingimusi, nagu on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16, direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 27 või direktiivi 2005/68/EÜ artiklis 36 seoses solventsusmarginaali jaoks sobivate elementidega.”

B. II lisa muudetakse järgmiselt:

1. pealkiri asendatakse järgmisega:

„NENDE KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSANDJATE TÄIENDAV JÄRELEVALVE, MIS ON KINDLUSTUSVALDUSETTEVÕTJATE, SEGAFINANTSVALDUSETTEVÕTJATE, KOLMANDA RIIGI KINDLUSTUSANDJATE VÕI KOLMANDA RIIGI EDASIKINDLUSTUSANDJATE TÛTARETTEVÕTJAD”;

2. punkti 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui tegemist on kahe või enama artikli 2 lõikes 2 osutatud kindlustus- või edasikindlustusandjaga, mis on kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tütarettevõtjad ja mis on asutatud eri liikmesriikides, tagab pädev asutus käesolevas lisas kirjeldatud meetodi järjekindla kohaldamise.”;

3. punkti 2 teine ja kolmas taane ning kolmandale taandele järgnev lõik asendatakse järgmisega:

„— kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja emaeetevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja ja seda kindlustus- või edasikindlustusandjat võetakse arvesse arvutustes, mis käesolevas lisas sätestatud korras tehakse ühe nimetatud ettevõtja kohta,

— kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja ja veel ühe või mitme samas liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja emaeetevõtja on üks ja sama kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja ja artikli 4 lõike 2 kohaselt on sõlmitud kokkulepe, millega kantakse käesoleva lisa kohane täiendava järelevalve teostamine üle teise liikmesriigi järelevalveasutusele.

Kui kindlustusvaldusettevõtjatel, segafinantsvaldusettevõtjatel või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjatel on kindlustusvaldusettevõtjas, segafinantsvaldusettevõtjas või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjas järjestikused osalused, võivad liikmesriigid kohaldada käesolevas lisas sätestatud arvutamist ainult kindlustus- või edasikindlustusandja lõpliku emaeetevõtja tasemel, kelleks on kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja.”;

4. punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädev asutus tagab, et I lisas kirjeldatud arvutustega analoogilised arvutused tehakse kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasemel.

Analoogia seisneb I lisas kirjeldatud üldpõhimõtete ja meetodite kohaldamises kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasemel.

Ainult kõnealuse arvutuse eesmärgil koheldakse emaeetevõtjat nii, nagu oleks tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

— maksejõulisuse nullnõue, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga või segafinantsvaldusettevõtjaga,

— I lisa punktis 2.3 sätestatud põhimõtete kohaselt kindlaks määratud maksejõulisuse nõue, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusandjaga või kolmanda riigi edasikindlustusandjaga,

— solventsusmarginaali jaoks sobivana käsitatakse samu elemente, mis on sätestatud direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 1 ja direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 18.”

II LISA

Direktiivi 2002/87/EÜ I lisa II punktis „Tehnilised arvutusmeetodid” asendatakse 3. meetod ja 4. meetod järgmisega:

„3. meetod: kombineeritud meetod

Pädevad asutused võivad lubada 1. ja 2. meetodi kombineerimist.”

III LISA

Direktiivi 2006/48/EÜ X lisa 3. osa 3. punkti alapunkt 30 asendatakse järgmisega:

- „30. Kui Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutsev krediidasutus ja selle tütarettevõtjad või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või Euroopa Liidus emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütar-ettevõtjad kavatsevad kasutada täiustatud mõõtmismudelil põhinevat meetodit, sisaldab taotlus operatsiooniriski katva kapitali kontserni eri üksuste vahel jagamise metoodika kirjeldust.”
-